

dem, naj sl. vredništvu povem, da mi je prijatelj pisal pismo $\frac{3}{9}$, na pošti v Št. Jerneji je bilo sprejeto, kakor je iz zavitka razvidno, $\frac{4}{9}$; potem pa je revše ubogo, dasiravno je bil naslov prav čisto pisan in vse drugo, kar treba, natanko zaznamovano — se ve da vse v slovenskem jeziku — na Krko priomalo še le $\frac{19}{10}$, vmes pa „jerperg“ prosilo na 10 štacijonih, celo v „Fiume“ (na Reki) in v „Veglia“ (otoku Krku)! Romanje se je vršilo tako le: Pismo oddano $\frac{4}{9}$ na pošto v Št. Jerneji prišlo je $\frac{5}{9}$ na Reko in od tod $\frac{6}{9}$ na otok Krk (Veglia). Tukaj ležalo je mesec dni, a ker adresata le ni bilo najti, kakor kaže laška opomnja na zavitku, prišlo je $\frac{14}{10}$ v Krško na Dolenjskem. Tukaj so zopet iskali adresata ter potem pismo odpisali nazaj v Št. Jernej. Od tod šlo je $\frac{15}{10}$ v Novomesto, kjer je ležalo dva dni, $\frac{17}{10}$ ogledalo si je Kostanjevico, potem šlo nazaj zopet v Novomesto, od koder je slednjič $\frac{19}{10}$ srečno priomalo v Krko na Dolenjskem. Blaga poštne duša je bila ta, ki je slednjič slovenskemu naslovu „pošta Krka pri Hudem“ nemški pripisala: „Obergurk bei Pösendorf“ in tako je nesrečno pismo iz Št. Jerneja na Dolenjskem v Krko na Dolenjskem romalo prav kratko pot dolzih celih 45 dni, dokler je prišlo na pravo mesto!! Kdor ne bi tega zanimivega potopisa verjel, naj se potrudi k vredništvu „Novic“ v Blaznikovo tiskarno, da vidi zavitek ves črn samih poštih štempeljnov. Če bi bilo v tem pismu adresatu kaka nujna reč naročena, na priliko, kak poziv k gospóski, kako plačilo, kaka licitacija itd., kako veliko škodo bi prizadjala ta zamuda, katere krič bil bi le poštar, ki svojega okraja toliko ne pozna, da bi vedel, da je Krka nemški Obergurk, „pri Hudem“ pa „bei Pösendorf“. Ker pa to skoraj ni verjeti, da bi poštar na Dolenjskem ne poznal slovenskih imen vsaj dolenjskih pošt, zato je zelo sumljivo, ali niso dotični poštni ekspeditorji, ki so pismo v rokah imeli, protivni slovenskemu jeziku nalašč pismo po svetu in celo v Veglio (Krk) pošiljali? Če gosp. komisár Radoliska na svojem potovanju ne bode bolje nadzoroval bistvena opravila ekspeditorjev, bi treba bilo, to nadzorstvo drugim rokam izročiti.

— (Orožje in strelivo) se sme prebivalcem Bosne in in Hercegovine le z dovoljenjem bosniške deželne vlade pošiljati.

— (Vodo za Trst) so kupili toraj vendar Tržačni od Bistričanov. Vsak Bistričan, ki ima pravico do reke, dobi 16.000 gld. Ker Tržačani ne bodo vse vode potrebovali, ostalo je bode prej ko ne še vedno dovolj za mline in žage. Bistričanje skupaj dobijo po takem 100.000 gold.

— (Eden izmed koroških usmiljenih bratov) hodi sedaj po Ljubljani ter z vladnim dovoljenjem nabira mile darove za veliko cesarjevič Rudolfovo bolnišnico v Št. Vidu nad Celovcem. Ker se v omenjeno bolnišnico sprejemajo bolniki vsakatere narodnosti, naj jo podpirajo tudi Slovenci.

Novičar iz tujih in domaćih dežel.

Z Dunaja. — V pondeljek se zopet odpró vrata zbornici poslancev. Bog daj, da bi zborovanje bilo na pomoč tolikim deželnim potrebščinam!

— Vladni časnik „Wien. Zeitg.“ je objavil unidan stanje državnega dolga koncem prvega pol leta 1881. Ves dolg je koncem junija znašal 3 milijarde, 215 milijonov in 356.945 gold., od katerega je treba plačevati letnih obresti 132 milijonov in 535.060 gold. Pomonozil se je ves dolg v zadnjem pol letu za 50 milijonov in 912.830 gold.

— V delegaciji avstrijski Čehi nimajo niti enega zastopnika, in so torej, kakor se izraža „Tribüne“ na to stran konfiscirani. To je naredila pravičnost nemških nacionalcev!

Iz Trsta. — Prečastiti gosp. tržaško-koperski škof dr. Dobrila je nevarno zbolel, al hvala Bogu, zdravje se povrača.

Iz Prage. — Cesarjevič Rudolf se je zopet skazal izskrenega prijatelja Slovanom. Pri dvornem obedu v Pragi igrala je vojaška godba od polka Ziemicki. Prince Rudolf je ukaže, naj zaigra pesem „Kde domov moj“, kar se je precej zgodilo. Potem je zahteval še česko pesem „slovenske tance“; te pa niso mogli igrati, ker niso tistih not pri sebi imeli. Iz tega izgleda naj se uče nemškutarji, ker zaničujejo naš jezik in slovensko umetnost, ko še celo prestolonaslednik tako ljubi in ceni slovenske jezike in pesmi.

Laška. — „Irredentovci“ so proglašili protest zoper potovanje laškega kralja na Dunaj. Glavne misli tega protesta so sledeče: „Lahi se nočejo odpovedati svojih pravic (!) do Trentina in do Trsta in kralj nima pravice, v imenu naroda odpovedati se tem pravicam; avstrijski car je vladar po „milosti Božji“, laški kralj pa po „volji naroda“, toraj ne spada vkljup; Lahij hočejo zvezo z narodi ne pa z dinastijami; zveza je toraj popolnem nenaravna in ne bo imela obstanka, ker jo bo podrl laški narod sam (!); Italija se sama lahko brani, ko bi kralj hotel poklicati svoj narod na pomoč, pa on se naroda boji.“

Iz Zagreba. — Po poročilih „Politike“ sta sekcijski načelnik dr. Muhič in vseučiliščni profesor dr. Vojnovič v pokoj dejana. Menda je to kazenski, da se ta dva gospoda pri volitvah nista korektno po vladnem ukazu ravnala.

Iz Bosne. — Za nadbiskupa sarajevskega je imenovan P. Paskal Bukonič, frančiškanski provincial obsezenih dežel. S tem imenovanjem dobiva prizadevanje biskupa Strossmayerja, kateri hoče katoliško hierarhijo zopet v Bosni in Hercegovini ustanoviti, veliko podporo. Bukonič je Bosnjak, izšolan v Rimu; on je bil voditelj one deputacije leta 1878., ki je v Pešti, sestavljena iz vseh stanov in veroizpovedovanj Bosne in Hercegovine, poklonila avstrijskemu cesarju ono adreso, v kateri je bil zvan knez obsedanih dežel.

Iz Nemčije. — Pri novih volitvah v državni zbor so se Bismarku nasprotne stranke zelo ukrepile. — V Berolinu je bil 27. oktobra hud napad na jude. Zbralo se je nad 4000 osob pred palačo državnega kancelarja Bismarcka, upili so mu „hoch“, potem pa jude iz krčem in kavarn na ulice pometali.

Francosko. — V francoskem državnem zboru je bil 28. oktobra izvoljen za načelnika Gambetta s 317 med 464 glasovi. Ponudili so mu tudi predsedstvo v ministerstvu, katero je tudi prevzel.

Listnica vredništva. Gosp. J. P. v J. D.: Vaš dopis je natisnen v 44. listu „Novic“. — Gosp. dopisniku iz Borovnice: Za danes veliko prepozno!

Žitna cena

v Ljubljani 9. novembra 1881.

Hektoliter: pšenice domače 9 gold. 10 kr. — banaško 10 gold. 3 kr. — turšice 5 gold. 53 kr. — sorsice 7 gold. 80 kr. — rži 6 gold. — kr. — ječmena 4 gold. 39 kr. — prosa 5 gold. 3 kr. — ajde 5 gold. 30 kr. — ovsja 3 gold. 8 kr. — Krompir 1 gold. 60 kr. 100 kilogramov.